KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 31.07.1996
KOM(96) 420 endelig udg.

96/0217 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om beskyttelse [ ] mod virkningerne af anvendelsen af visse tredjelandes lovgivning eller foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Rådet for Den Europæiske Union fastlagde på sit møde den 15. juli 1996 en række foranstaltninger, som EU vil kunne anvende til modvirkning af den skade, der påføres EU-virksomheders interesser som følge af USA's gennemførelse af "Cuban Liberty and Democratic Solidarity (Libertad) Act" (den såkaldte Helms-Burton Act). Rådet pålagde COREPER at tage de fornødne skridt til hasteforanstaltninger på fællesskabsplan samordnet med medlemsstaterne.

En af de foranstaltninger, som Rådet fastlagde, var "anvendelsen/indførelsen af EU-lovgivning til neutralisering af den amerikanske lovgivnings eksterritoriale virkninger". Denne meddelelse indeholder et forslag til en rådsforordning, hvorved der med henblik herpå indføres lovgivning på EU-plan.

Med den foreslåede EF-lovgivning tilsigtes det at beskytte Det Europæiske Fællesskabs retssystem og eksterne økonomiske interesser gennem en række konkrete foranstaltninger. Det er alene hensigten at etablere en forsvarsmekanisme, som skal beskytte Fællesskabet samt personer eller selskaber, der henholdsvis har bopæl eller er indregistreret i Fællesskabet, mod de uretmæssige og skadelige virkninger af amerikansk lovgivning og deraf følgende foranstaltninger.

Der er klare fordele ved at træffe disse foranstaltninger på fællesskabsplan frem for på nationalt plan. I politisk henseende vil de være et klart og fælles signal til USA. De vil også indebære en beskyttelse af et omfang, som ikke vil kunne opnås gennem identiske eller tilsvarende (samordnede) nationale foranstaltninger, ikke mindst fordi nogle medlemsstater har tilkendegivet, at de vil have vanskeligt ved at indføre en sådan lovgivning på nationalt plan eller ved hurtigt at indføre den. Endvidere vil sikkerheden for, at der foreligger identiske vilkår for de økonomiske aktører i Fællesskabet, medvirke til at opretholde enheden på det interne marked, især under omstændigheder, hvor USA måtte beslutte at gøre brug af beføjelserne til at differentiere mellem lande eller selskaber i en videreførelse af suspensionen af retten til at indgive klage i henhold til "Title III". Endelig vil EF-lovgivningen åbne mulighed for på EF-plan at få tilbagebetalt beløb, der er tildelt amerikanske statsborgere/selskaber, idet EF-borgere/selskaber vil kunne anlægge sag hvor som helst i Fællesskabet, hvor nævnte amerikanske statsborgere/selskaber har aktiver.

Hvad angår de enkelte artikler i forslaget skal følgende anføres:

I artikel 1 defineres omfanget af den lovgivning og de foranstaltninger, mod hvilke der bør ydes beskyttelse. Den pågældende lovgivning skal anføres i et bilag til forordningen. I øjeblikket omfatter bilaget kun de eksterritoriale dele af den amerikanske lovgivning om den unilaterale embargo mod Cuba. Beslutning om enhver udvidelse af listen i bilaget til at omfatte anden lovgivning (fra det samme eller et andet tredjeland) skal træffes af Rådet på forslag fra Kommissionen. Det samme gør sig gældende i tilfælde af, at der slettes poster på listen over såkaldt primær lovgivning.

Hvis et tredjelands lovgivning danner grundlag for sekundær lovgivning eller tilsvarende retsakter, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7, stk. c, indføje denne sekundære lovgivning på listen i bilaget i overensstemmelse med den udvalgsprocedure, der er omhandlet i artikel 8. Der er allerede opført sekundær lovgivning i bilaget.

For at gøre det muligt for Fællesskabet at handle hurtigt, tilstrækkeligt og forholdsmæssigt til beskyttelse af sine interesser, bør der tilgå Kommissionen de nødvendige oplysninger fra fysiske og juridiske personer i Fællesskabet, hvis økonomiske interesser berøres negativt af den anfægtede lovgivning. I henhold til artikel 2 skal Kommissionen underrettes i overensstemmelse hermed.

Er de oplysninger, der meddeles i henhold til artikel 2, fortrolige, garanteres det i artikel 3 udtrykkeligt, at sådanne oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 4 har til formål at spærre for anerkendelsen eller håndhævelsen i Fællesskabet af retsafgørelser, der er truffet af domstole uden for Fællesskabet, og som giver den anfægtede amerikanske lovgivning virkning. Artiklen får navnlig virkning med henblik på at hindre håndhævelsen af retsafgørelser truffet af amerikanske domstole på grundlag af Title III i Helms-Burton Act.

Det er obligatorisk i henhold til artikel 5 ikke at efterleve de anfægtede dele i den amerikanske lovgivning, der er omfattet af forordningen. Når der foreligger en sådan regel er det for at sikre et effektivt forsvar ved en amerikanske ret i sager, hvor en person måtte blive retsforfulgt i USA for en sådan overtrædelse. (Tilsvarende klausuler findes i Det Forenede Kongeriges og Canadas lovgivning).

Under visse omstændigheder vil en overtrædelse dog kunne medføre, at en person/et selskab lider uforholdsmæssig stor skade. Der åbnes derfor mulighed for at opnå bemyndigelse til ikke at efterleve de pågældende bestemmelser. En sådan bemyndigelse gives af Kommissionen i overensstemmelse med udvalgsproceduren i artikel 8.

Artikel 6, "tilbagebetalingsklausulen", gør det muligt at inddrive beløb, som amerikanske statsborgere har opnået i henhold til den anfægtede amerikanske lovgivning. Denne artikel vil få særlig stor betydning, hvis suspensionen af muligheden for at anlægge sag i henhold til Title III i Helms-Burton Act ikke forlænges ud over den 1. februar 1997. Det foreliggende forslag følger den canadiske såkaldte "blocking statute", for så vidt som den åbner mulighed for tilbagebetaling af det fulde beløb og ikke blot den del af beløbet, der opnåedes på grundlag af en fordobling eller tredobling af den oprindelige godtgørelse/betaling, der fandt sted i henhold til en retsafgørelse truffet af en amerikansk domstol.

Der pålægges Kommissionen visse opgaver, såsom ændring af bilaget til forordningen og bemyndigelse til ikke at efterleve de pågældende bestemmelser. Ifølge artikel 7 forpligtes Kommissionen endvidere til at holde Rådet underrettet om virkningerne af den anfægtede amerikanske lovgivning og foranstaltninger baseret herpå samt til årligt at aflægge en fuldstændig beretning. Kommissionen skal endvidere i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre de retsafgørelser, hvorpå artikel 4 finder anvendelse.

I førstnævnte to opgaver bistås Kommissionen af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, som i betragtning af betydningen af de foranstaltninger, som Kommissionen skal træffe, udøver sin virksomhed i overensstemmelse med artikel 2 (PROCEDURE II) i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 (EFT nr. L 197 af 18.7.1987, s. 33.).

Ifølge artikel 9 er medlemsstaterne forpligtede til at fastlægge de sanktioner, der skal indføres i tilfælde af overtrædelse af forordningens bestemmelser. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og virke afskrækkende.

Ifølge artikel 10 skal medlemsstaterne og Kommissionen udveksle oplysninger om gennemførelsen af forordningen for at hindre, at der opstår uoverensstemmelser i forbindelse med gennemførelsen.

Hvad angår forordningens gyldighed fastsættes det i artikel 11, at forordningen ikke alene har en territorial begrænsning, men også begrænses til at omfatte privatretlige eller offentligretlige fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller er indregistreret i Fællesskabet og faktisk er bosiddende der. En sådan begrænsning er ønskelig for at hindre, at fysiske eller juridiske personer søger beskyttelse i henhold til forordningen, selv om deres interesser permanent ligger uden for Fællesskabet. Dette vil være relevant for personer, der normalt har bopæl eller er indregistreret i USA.

Det kunne imidlertid overvejes at udvide forordningens anvendelsesområde til personer, der har bopæl eller er indregistreret i et tredjeland, der har en tilsvarende eller identisk lovgivning, og som vil udvide gyldigheden af sin lovgivning til personer, der har bopæl eller er registreret i Fællesskabet. En sådan gensidighed kunne navnlig gøre "tilbagebetalings"-klausulen mere effektiv, fordi den ville øge muligheden for at få adgang til aktiver tilhørende de amerikanske personer/selskaber, fra hvilke de pågældende beløb skal inddrives.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om beskyttelse [ ] mod virkningerne af anvendelsen af visse tredjelandes lovgivning eller foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1], og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har bl.a. som mål at sikre et åbent system for international handel og kapitalinvesteringer;

visse tredjelande har vedtaget eller vil sandsynligvis vedtage love, bekendtgørelser og andre retsakter, som har til formål at regulere virksomhed, der udøves af fysiske og juridiske personer, der hører under Det Europæiske Fællesskabs medlemsstaters jurisdiktion;

ved deres eksterritoriale anvendelse krænker sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter international ret;

disse love og foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, påvirker eller vil sandsynligvis påvirke det etablerede retssystem og være til skade for Fællesskabets eksterne økonomiske interesser og for fysiske og juridiske personers interresser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i overensstemmelse med de fælles import- og eksportordninger og for princippet om fri bevægelighed for kapital mellem Fællesskabet og tredjelande;

under disse særlige omstændigheder er det nødvendigt at gribe ind på fællesskabsplan for at beskytte det etablerede retssystem og Fællesskabets eksterne økonomiske interesser og ovennævnte personers interesser, navnlig ved at fjerne, neutralisere, spærre for eller på anden måde imødegå virkningerne af den pågældende udenlandske lovgivning;

ved gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen bistås af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne;

---

[1] Udtalelse afgivet den ....., EFT nr. .....

der bør gribes ind i form af foranstaltninger, der kan medvirke til at virkeliggøre ovennævnte mål;

der foreligger ikke anden hjemmel for vedtagelsen af visse bestemmelser i denne forordning end traktatens artikel 235 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Beskyttelsens omfang

Artikel 1

Denne forordning yder beskyttelse mod og imødegår virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af de love, der er anført i bilaget, og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, herunder bekendtgørelser og andre retsakter.

På grundlag af forslag fra Kommissionen kan Rådet indføje eller slette love i bilaget.

Notifikationer

Artikel 2

Enhver person meddeler Europa-Kommissionen[2] alle oplysninger, som den pågældende er i besiddelse af vedrørende de direkte eller indirekte virkninger for den pågældendes økonomiske og finansielle interesser af de love eller foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1.

Fortrolighed

Artikel 3

Alle oplysninger, der meddeles i henhold til denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er givet.

Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er meddelt fortroligt, er omfattet af den tjenstlige tavshedspligt. Kommissionen må ikke videregive sådanne oplysninger uden udtrykkelig tilladelse hertil fra den person, der har givet dem.

Det er tilladt at videregive sådanne oplysninger, når Kommissionen er forpligtet eller bemyndiget hertil, navnlig i forbindelse med retssager. Ved en sådan videregivelse skal der tages hensyn til den pågældende persons retmæssige interesse i, at hans eller hendes forretningshemmeligheder ikke videregives.

Denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger.

---

[2] oplysninger indgives til følgende adresse: Europa-Kommissionen, Generaldirektorat I, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles.

Ikke-anerkendelse af retsafgørelser

Artikel 4

Ingen retsafgørelse, der træffes af en domstol uden for Fællesskabet, og som direkte eller indirekte giver de love og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, virkning, må på nogen måde anerkendes eller håndhæves.

Overtrædelse

Artikel 5

Ingen person må, hverken direkte eller via en underordnet eller en anden mellemmand, aktivt eller ved forsætlig forsømmelse efterleve bestemmelser eller forbud, herunder udenlandske domstoles anmodninger, som direkte eller indirekte er baseret på eller er en følge af de love og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1.

Personer kan bemyndiges til i overensstemmelse med procedurerne i artikel 7 og 8 helt eller delvis at efterleve ovennævnte bestemmelser for så vidt en overtrædelse heraf vil være til væsentlig skade for de pågældendes egne eller Fællesskabets interesser.

Skadeserstatning

Artikel 6

Enhver person er berettiget til at få tilbagebetalt beløb, som en fysisk eller juridisk person, i hvis favør en domstol i en ikke-medlemsstat har truffet afgørelse, for så vidt det ved en retsafgørelse i Fællesskabet fastslås, at det tilkendte beløb var baseret på de love og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1.

En sådan tilbagebetaling kan fås fra den fysiske eller juridiske person, i hvis favør en retsafgørelse er truffet, eller fra juridiske personer, der er indregistreret i Fællesskabet og ejes eller kontrolleres af en sådan person[3].

---

[3] En juridisk person, der er indregistreret i Fællesskabet:

"ejes" af en anden fysisk eller juridisk person, hvis sidstnævnte er nydelsesberettiget ejer af mere end 50% af egenkapitalen;

"kontrolleres" af en anden fysisk eller juridisk person, hvis denne anden person har beføjelse til at udpege et flertal af bestyrelsesmedlemmerne eller på anden måde lovligt styre de afgørelser, der træffes;

Forvaltningsbestemmelser

Artikel 7

Til gennemførelse af denne forordning skal Kommissionen:

a. regelmæssigt underrette Rådet om virkningerne af de love, bekendtgørelser og andre retsakter og deraf følgende foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1, på grundlag af de oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, og årligt offentliggøre en beretning herom;

b. udstede bemyndigelser i henhold til artikel 5;

c. i påkommende tilfælde tilføje eller slette henvisninger til sekundære bekendtgørelser eller andre retsakter, der er afledt af de love, som er anført i bilaget, og som er omfattet af denne forordning;

d. i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre de retsafgørelser, på hvilke artikel 4 finder anvendelse.

Artikel 8

Med henblik på gennemførelsen af artikel 7, stk. b og c, bistås Kommissionen af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger et udkast for udvalget til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden fastsætter, alt efter hvor hastende sagen er. Udtalelsen vedtages med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for så vidt angår de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. De stemmer, der afgives af medlemsstaternes repræsentanter i udvalget, tildeles den vægt, som er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltningerne, som gælder umiddelbart. Hvis disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, forelægger Kommissionen dem omgående for Rådet.

Kommissionen kan i så fald udsætte anvendelsen af de vedtagne foranstaltninger i en periode på højst en måned fra tidspunktet for forelæggelsen for Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for den frist, der er anført i det foregående stykke.

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 9

Hver medlemsstat fastsætter de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Artikel 10

Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om de foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af denne forordning, og meddeler alle andre relevante oplysninger i tilknytning til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning finder anvendelse på Fællesskabets område, herunder dets luftrum, og i luftfartøjer og på skibe, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion eller er under dennes kontrol, og på privatretlige eller offentligretlige fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller er indregistreret i Fællesskabet.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand

BILAG

LOVE, BEKENDTGØRELSER OG ANDRE RETSAKTER
Omhandlet i artikel 1

LAND: AMERIKAS FORENEDE STATER

LOVE

1. "National Defense Authorization Act for Fiscal Year 1993", Title XVII - Cuban Democracy Act of 1992, section 1706.

2. "Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996.

BEKENDTGØRELSER

1. 31 CFR (Code of Federal Regulations) Ch. V (7-1-95 edition) Part 515 - Cuban Assets Control Regulations, subpart E - Licenses, Authorizations and Statements of Licensing Policy.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 420 endelig udg.

DOKUMENTER

DA 11

Katalognummer : CB-CO-96-427-DA-C

ISBN 92-78-07994-4

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg